

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.461/2011/5.szám

A Kúria a dr. Mester László ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Megyei Bíróság 2011. április 21. napján kelt 9.K.27.077/2010/19. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 22. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Megyei Bíróság 9.K.27.077/2010/19. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesnél 2006. január 1-től 2007. december 31-ig terjedő időszakra - minden adónemre kiterjedően - a bevallások utólagos vizsgálatára irányuló adóellenőrzést végzett az adóhatóság.

Az ellenőrzés eredményeként az 57826586057. számú elsőfokú határozatban 40.704.000 Ft adóhiányt állapított meg - azonban a felperes javára megállapított adóösszeget is figyelembe véve - fizetési kötelezettségét 24.941.000 Ft-ban rögzítette.

A bírságalapot képező 41.064.421 Ft után 12.643.000 Ft adóbírságot és 6.782.000 Ft késedelmi pótlékot szabott ki, továbbá 200.000 Ft mulasztási bírság megfizetését is előírta.

Határozatában - egyéb más megállapítások mellett - rögzítette, hogy a felperes helytelenül állapította meg a hulladék-kezelési közszolgáltatás díjával kapcsolatos általános forgalmi adófizetési kötelezettségét.

Miután az önkormányzat rendeletében meghatározott személyi

feltételek fennállása esetén díjkedvezményt és mentességet biztosít, köteles a hulladék-kezelési közszolgáltatási díj megállapításának részletes szakmai szabályait tartalmazó 242/2000. /XII. 23./ Kormányrendelet /a továbbiakban: Kr./ 6. § /6/ bekezdése alapján a szolgáltató részére díjkompenzációt fizetni, és e megfizetendő (jelen esetben meg nem fizetett) díjkompenzáció az adóalapját növeli.

A felperes - mint a város parkolóhelyeinek üzemeltetője - kedvezményes parkolóbérletek vásárlását tette lehetővé a Polgármesteri Hivatal dolgozóinak; ezáltal a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi XCVII. törvény /a továbbiakban: Szja. törvény/ 69. §-a alapján természetbeni juttatásnak minősül a teljes ár és a kedvezményes ár közötti összeg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2279206837. számú határozatával az elsőfokú határozatot részben - az 5. és 8. pontjára vonatkozóan - megváltoztatta, egyebekben változatlanul fenntartotta.

A felperes keresetében kilenc ponton támadta az alperesi határozatot, az elsőfokú bíróság azonban csak a hulladék-kezelési díj és a fizető parkolóhely-kedvezmény tekintetében osztotta a felperes érvelését. Jogerős ítéletével az alperes határozatának a hulladékkezelési díjjal kapcsolatos 2006. és 2007. évre vonatkozó Áfa és a fizető parkolóhely kedvezménnyel kapcsolatos 2006. és 2007. évi Szja és EHO adónemekre - és a hozzájuk kapcsolódó adóbírság és késedelmi pótlékra vonatkozó rendelkezéseket - hatályon kívül helyezte, az első fokú határozatra is kiterjedően, és az alperest a határozat összecszerűsége tekintetében új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az adóhatóság által sem vitatottan az önkormányzati rendelet alapját képező díjkalkulációban a lakossági kedvezményt - mint költségtényezőt - szerepeltették, a nyújtott kedvezményt a kedvezménnyel nem érintett lakosok szolgáltatási díjának emelése kompenzálta.

Ebből következően a beépített költségtényező miatt nincs az önkormányzatnak megtérítési kötelezettsége, ezáltal az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény /a továbbiakban: áfa-törvény/ 22. § /1/ és /2/ bekezdése alapján általános forgalmi adófizetési kötelezettsége.

Ugyancsak egyetértett a fizető parkolóhely-kedvezménnyel összefüggésben kifejtett felperesi állásponttal; a felperes az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 178. § 18. pontja alapján nem tekinthető kifizetőnek, mivel a kedvezményes szolgáltatást az önkormányzat nyújtotta rendelete útján, és nem maga a felperes.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, az ítéletben részletezett két pont vonatkozásában.

Szerinte az ítélet rendelkező része értelmezhetetlen, annak végrehajtása lehetetlen, mivel az alperesnek a bírói utasítás alapján úgy kellene határozatot hoznia, hogy nincs elsőfokú határozat, melyet megváltoztatna.

Változatlanul állította, hogy a felperesnek fennáll az áfa-törvény 22. § /1/, illetve /2/ bekezdése alapján a fizetési kötelezettsége, mivel a Kr. 6. § /6/ bekezdésének második fordulata értelmében a nyújtott díjkedvezményt, illetve mentesség okán felmerülő költségeket más forrásából köteles az önkormányzat megtéríteni; ilyen megtérítés viszont az önkormányzat részéről nem történt.

A kedvezményes parkolóhely nyújtása körében a felperes az Art. 178. § 18. pontja értelmében vitathatatlanul kifizetőnek minősül, mivel a parkolási bérleteket nem a polgármesteri hivatal megbízásából árusította, és a vásárlók csak és kizárólag a felperessel álltak jogviszonyban; ezért csak ő lehet a jövedelmet juttató kifizető ebben a jogviszonyban. Ezen túlmenően a felperes tiltott keresetváltogatást végzett, mivel a kifizetői mivoltának hiányára történő hivatkozás a keresetlevelében, illetőleg az első tárgyaláson még nem került előterjesztésre.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Szerinte helytelen az alperes álláspontja az általános forgalmi adófizetési kötelezettséggel kapcsolatban, az önkormányzatnak további megtérítési kötelezettsége nem áll fenn; nem merült fel ugyanis olyan költség, amelyet a közszolgáltató számára más forrásból köteles megtéríteni.

Ugyancsak téved az alperes, amikor a felperest a parkolóhely-kedvezménnyel összefüggésben kifizetőként tünteti fel.

Nem alapos az alperesnek a Pp. 335/A. §-ára történő hivatkozása sem, hiszen a felperes keresetében már támadta a fizető parkolóhely-kedvezménnyel kapcsolatos alperesi megállapításokat, az a körülmény, hogy a felperes a keresetlevelében foglaltakon kívüli körülményekre történő utalással is támadta az alperes ezen álláspontját, nem minősül keresetváltogatásnak.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A felperes sem felülvizsgálati, sem csatlakozó felülvizsgálati kérelmet nem nyújtott be, ezért a jogerős ítélettel elutasított kereseti kérelmeket a Kúria nem vizsgálta.

A Pp. 339. § /1/ bekezdése értelmében, ha a törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - a jogszabálysértő közigazgatási

határozatot hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi.

A perbeli esetben az elsőfokú bíróság az alperesi határozatot két megállapítás kapcsán - az elsőfokú hatósági határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és az alperest kötelezte új eljárásra.

Nemvitásan szokatlan megoldást választott az elsőfokú bíróság, azonban ez nem jelenti azt, hogy határozata végrehajthatatlanná vált volna.

Mint ahogy arra a felperes felülvizsgálati ellenkérelmében utalt, az alperes feladata az elsőfokú hatóság számára meghatározni az új eljárásban e két kérdés kapcsán követendő szempontokat.

A Kúria nem osztotta az alperesnek egyik pont vonatkozásában kifejtett jogi álláspontját sem.

A Kr. 6. § /1/ bekezdése alapján a közszolgáltatás díját -egyéb más körülmények figyelembe vétele mellett - úgy kell meghatározni, hogy a tartós működéshez szükséges nyereség fedezetének, illetve az indokolt költségek és ráfordítások megtérülésének biztosítására alkalmas legyen.

A 6. § /6/ bekezdése kötelezettségként írja elő az önkormányzat részére, amennyiben rendeletében díjkedvezményt vagy mentességet állapít meg, úgy az ezzel összefüggésben felmerülő költségeket a közszolgáltató számára más forrásából térítse meg.

A jogszabály helyes értelmezéséből az következik, hogy az önkormányzat megtérítési kötelezettsége csak akkor merül fel, ha a felmerülő költségek másképp nem térülnek meg. Márpedig - az alperes által sem vitatott tényállás szerint - az önkormányzat rendeletében a díjkedvezmény és mentesség folytán felmerülő költségek kompenzációját úgy oldotta meg, hogy magasabb összegben állapította meg a díjfizetésre kötelezett tehát a mentességben, kedvezményben nem részesülő személyek fizetési kötelezettségét; ezáltal a kedvezmény, illetőleg mentességek folytán meg nem térülő költségek itt kompenzálásra kerültek.

A jogszabály csak és kizárólag akkor teszi az önkormányzat kötelezettségévé a más forrásból történő megtérítést, ha a felmerülő költségek a közszolgáltató részére nem kerülnek biztosításra.

Egyetért tehát a Kúria az elsőfokú bíróság hulladék-kezelési díj vonatkozásában kifejtett jogi álláspontjával; az alperes határozatában nem állította, hogy a 6. § /1/-/5/ bekezdése alapján számított díjnál alacsonyabb mértékű szolgáltatási díj került volna megállapításra, így jogszabálysértő módon került a felperes általános forgalmi adófizetési kötelezettsége az áfa-törvény 22. § /1/ és /2/ bekezdése alapján előírásra.

Nem osztja a Kúria az alperesnek a tiltott kereset-változtatásra

vonatkozó álláspontját a fizető parkolóhely-kedvezményrel összefüggésben, a felperes keresetében az ezzel kapcsolatos alperesi megállapításokat támadta, annak jogszerűségét vitatta. Az, hogy a jogszerűtlenség jogi indokát mikor nevesíti, a bírósági gyakorlat szerint nem tekinthető a Pp. 335/A. §-ába ütköző kereset-változtatásnak.

Mint arra a felperes helyesen utalt, a lényeg az, hogy a felperes keresetében az ezzel kapcsolatos alperesi megállapításokat vitassa, a kereset tárgyává tegye.

Helytelenül foglalt állást az alperes a felperes kifizetői minősége kapcsán is. Az ezzel kapcsolatban kifejtett elsőfokú ítéleti megállapítások és jogkövetkeztetések helytállóak, az Szja. törvény 4. § /1/ bekezdésének második fordulata, az Szja. törvény 69. § /1/ bekezdés c) pontja, valamint az Art. 178. § 18. pontja alapján a felperes a kedvezményes parkoló-bérletek értékesítése körében nem minősül kifizetőnek, hiszen a kedvezményes szolgáltatást az önkormányzat nyújtotta a rendelete útján, és a rendeletben meghatározott áron kerültek azok értékesítésre.

Az előzőkre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperest a Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati perköltségének megtérítésére.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a Kúria a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2012. május 10.

Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő